



475.1

1

## FYLKESMANNEN I FINNMARK

9800 VADSØ TLF. (085) 50 300 TELEFAX 52 267 TELEX 64 154

Til alle kommunene

DERES REF.

VÅR REF. (BES OPPGITT VED SVAR)  
Saksnr. 1772/91  
Ark.475.22SAKSBEHANDLER - INNVALGSR.  
IJL/- 50311DATO  
23.10.1992**SAKSBEHANDLINGEN VEDRØRENDE KLAGER ETTER LOV OM MOTORFERDSEL I UTMARK OG VASSDRAG, JFR. NASJONAL FORSKRIFT FOR BRUK AV MOTORKJØRETØYER I UTMARK OG PÅ ISLAGTE VASSDRAG AV 15.05.88**

Det vises til fylkesmannens brev av 01.07.92.

Fylkesmannens erfaring er at klageadgangen etter motorferdselloven og forskriften ofte ikke får reell betydning for klageren. Dette skyldes i praksis tidsmomentet og møtefrekvensen i kommunens dispensasjonsutvalg.

Erfaring viser at det kan ta fra 4 til 8 uker fra en klage blir framsatt til fylkesmannen mottar saken til behandling, noe avhengig av når dispensasjonsutvalget har møte.

I de tilfeller klager er en annen en dispensasjonshaveren, f.eks. Naturvernforbundet, er problemstillingen denne: I henhold til forvaltningslovens bestemmelser skal klagen sendes til kommunen. Det skal innhentes uttalelse fra dispensasjonshaveren og klagen oversendes fylkesmannen. Dette medfører at det går så lang tid før klagen er behandlet hos fylkesmannen at den som eventuelt har fått dispensasjon ofte for lengst har kjørt i henhold til dispensasjonen. Hvis fylkesmannen opphever dispensasjonsvedtaket, noe som erfaringsmessig ofte skjer, får dette ingen faktisk betydning for klageren og ingen konsekvenser for dispensasjonshaveren.

Den eneste betydning fylkesmannens vedtak vil og bør ha er en signaleffekt til kommunen om hvordan dispensasjonsadgangen skal brukes for å være i samsvar med loven og forskriften.

I de tilfeller der dispensasjonshaver klager, f.eks. fordi han har fått avslag eller fått dispensasjon som avviker fra søknaden, er problemstillingen denne: På grunn av at dispensasjonsutvalget skal behandle klagen før den eventuelt oversendes fylkesmannen, vil klageadgangen ofte ikke få faktisk betydning for søkeren/dispensasjonshaveren fordi tidspunktet for den omsøkte kjøring for lengst er passert når klagen blir behandlet. Det hjelper lite å få fastslått i ettertid at man hadde rett til å kjøre.

Slik situasjonen er i dag, ivaretar ikke klagebehandlingen den enkeltes rettssikkerhet i tilstrekkelig grad og den gir ikke kommunene og

fylkesmannen en mulighet til å effektivt forvalte loven og forskriften i samsvar med lovens formål, jfr. loven § 1.

På denne bakgrunn vil fylkesmannen presisere:  
I henhold til forskriftens § 6 er det kommunestyret eller et folkevalgt organ som kommunestyret bestemmer, som kan gi dispensasjon. Dette innebærer at en tjenestemann ikke kan gi myndighet til å gi dispensasjon etter § 6, heller ikke i "kurante" saker.

*Her klage forelegges*

Når forskriften § 7, 3. ledd legger opp til en klageadgang etter forvaltningslovens regler, bør kommunene sørge for at behandlingsrutinene gjør klageadgangen reell. Dette innebærer at søknadene må komme inn og tas under behandling på et så tidlig tidspunkt at fylkesmannen kan overprøve vedtaket før kjøringen gjennomføres. Med utgangspunkt i møtefrekvensen bør kommunene legge opp til søknadsfrister. Fristene bør være minst 3-4 uker før kjøring skal gjennomføres, forutsatt at søknaden kan behandles umiddelbart etter at den er kommet inn. Hvis den på grunn av møtedatoer ikke kan det, bør fristen være lenger. Kommunen kan gjøre saksbehandlingsrutinene med frister og møtedatoer kjent for publikum i lokalavisen, og opplyse at søknader som kommer inn etter fristen, ikke kan påregnes behandlet i tide. Det må være søkers ansvar å sørge for at søknaden kommer inn så tidlig at den kan saksforberedes og tas under behandling i tide.

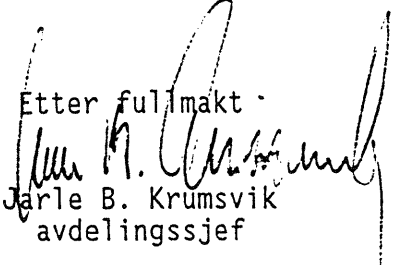
Hvis et vedtak blir påklaget, skal kommunen varsle og innhente uttalelse fra eventuelle parter i saken, jfr. forvaltningsloven § 33, 3. ledd jfr. § 16, 1. ledd. Hvis saken haster, kan varsel gis muntlig, jfr. § 16, 2. ledd, siste punktum. På grunn av tidsmomentet bør muntlig varsel kunne brukes i disse sakene. Fristen for uttalelse bør være kort, f.eks. noen få dager. Det er ikke aktuelt å innhente uttalelse der det er søker/dispensasjonshaver som påklager vedtaket. Saken bør så snart som mulig etter fristens utløp behandles av utvalget og eventuelt oversendes fylkesmannen til behandling umiddelbart.


Med hjemmel i forvaltningslovens § 42 kan det besluttes at vedtak ikke skal iverksettes før klagefristen er ute eller klagen er avgjort. F.eks. når Naturvernforbundet klager på en dispensasjon, kan dispensasjonsutvalget bestemme at dispensasjonen ikke kan brukes før klagen er avgjort. Fylkesmannen som klageinstans har også myndighet til å bestemme dette. I praksis er utsatt iverksetting bare aktuelt der det klages over dispensasjon som er gitt for en periode. Hvis dispensasjonen gjelder en bestemt dato, har det ingen hensikt å utsette iverksettingen av vedtaket. I disse tilfellene bør kommunens saksbehandlingsrutiner føre til at klagen kan ferdigbehandles før den omsøkte kjøringen skal gjennomføres. Utsatt iverksetting er heller ikke aktuelt der søkeren er gitt avslag på dispensasjonssøknaden.

Ved vurderingen av utsatt iverksetting etter § 42 skal det skje en avveining mellom den interesse det offentlige eller andre parter har i at dispensasjonsvedtaket gjennomføres straks og den interesse klageren har i å kreve iverksettingen gjennomført.

Fylkesmannen håper at kommunene, før vintersesongen setter inn for fullt, kan få til hensiktsmessige rutiner med hensyn til behandlingen av saker etter motorferdselloven og forskriften. På denne måten kan fylkesmannen foreta en reell overprøving av kommunenes vedtak slik som forskriften har lagt opp til.

Fylkesmannen vil til slutt minne om at dispensasjonsbestemmelsen i § 6 er en unntaksbestemmelse, og at bestemmelsen er streng. Det vises forøvrig til fylkesmannens brev av 01.07.92.

Etter fullmakt  
  
Jarle B. Krumsvik  
avdelingssjef

  
Ingrid Johanne Lillevik  
førstekonsulent

Saksbehandler: Ingrid Johanne Lillevik